

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 28-02-16

Col·lecta:	98,33
Caixetes ciris	51,64
Caixetes:	4,03
Caixetes Càritas:	15,70
Menjador (caixetes)	65,00

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Antonio Manzano Peña, de 89 anys.

CELEBRACIÓ PERDÓ

Diumenge a les 12, celebrarem comunitàriament el Perdó de Déu.

XERRADA ARXIPRESTAT

A Santa Susanna, **14 de març**, locals parroquials, 21,30 h.: «**Ecologia i crisi ambiental: tenim alguna cosa a fer?**», a càrrec de David Pavón, geògraf

CELEBRACIONS PASQUALS

Celebració perdó

Diumenge 13 de març, a les 12

Dimarts Sant, 22 de març, 2/4 de 9 vespre (20,30h.)

Diumenge de Rams

Benedicció Rams: 3/4 de 12 (11,45h.)

Dijous Sant

Celebració Sant Sopar: 8 del vespre

Vetlla de pregària: 10 del vespre

Divendres Sant

Viacrucis: 10 del matí

Celebració de la Passió: 6 de la tarda

Vetlla Pasqual: 10 del vespre

Pasqua: 10 i 12 del matí

DIA DEL SEMINARI

Diumenge vinent dia 13, serà la diada del Seminari. Una vegada més la falta de capellans serà el tema d'aquest dia, i que anem en augment cada vegada més pobles i comunitats que es quedaran sense capellà. I que els laics han de tenir responsabilitats si volen mantenir les comunitats.

Ara bé, pocs canvis profunds i reals es fan per encetar camins nous i diferents pels temps nous que vivim ja. Per què una comunitat sense capellà no pot celebrar l'eucaristia? Que s'elegeixi una persona de la comunitat per presidir, conscients que és la comunitat que celebra l'Eucaristia, no el capellà. I dones, homes, casats i cèlibes, tots són vàlids. Tots som batejats, tots som Poble de Déu. Així era l'Esperit del Concili.

(continua de dins)

per l'hivern, que es trobava al davant de la porta de casa seva, al costat de la via del tren. Passaria per allà en un tren el 24 de desembre. Si ell veia el mocador blanc baixaria a l'estació del poble; si no el veia acceptaria la decisió i continuaria el viatge....

Durant el viatge s'imaginava aquell arbre tan familiar amb un mocador blanc, possiblement en la punta d'aquella branca propera a la via i que de nen tantes vegades havia pujat. Però també s'imaginava aquell arbre totalment nu i se li gelava el cor.

Quan el tren passà ràpid per casa seva contemplà astorat com aquell vell arbre blanquejava atapeït de mocadors blancs que els seus pares i germans havien penjat a cada branca.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

06 de març del 2016

Núm. 630

Diumenge IV de Quaresma any C

El Pare Bo, nosaltres, l'Església

La paràbola del Pare Bo és una de les més boniques que explica Jesús, suposa el missatge de més tendresa que ens pot donar per referir-se a la bondat de Déu vers nosaltres i, alhora, al valor del perdó com una actitud vital per a tots. Permeteu-me aquest cop citar Pagola: *Serà Déu així? Com un pare que no es guarda per a si la seva herència, que no està obsessionat per la moralitat dels seus fills, que espera sempre als perduts, que «Estant encara lluny» veu al seu fill, se li «commouen les entranyes», perd el control, arrenca a córrer, l'abraça i li fa un petó efusivament com una mare, interromp la seva confessió per estalviar més humiliacions i li restaura com a fill. Serà aquesta la millor metàfora de Déu?» (Extret de "Jesús, poeta de la misericòrdia", de José Antonio Pagola)*

Així és com sento -no només com penso o imagino- Déu, Pare i Mare. Així és com el visc, des del meu procés personal, un Déu que abraça i acull, i no pas que condemna i castiga, perquè sap que només en la seva abraçada nosaltres podem ser millors. I és així també com sovint prego, en silenci, simplement sentint, amb tota humilitat, aquesta abraçada, que ha de ser també transformadora.

Fa poc, un amic, amb molta confiança, em va preguntar: "Tu tens problemes de fe?". Després de pensar-ho uns segons, vaig contestar molt sincerament: "Certament, no, no en tinc". I vaig pensar en l'essència del que crec i en aquesta abraçada que explicava, de l'amor incondicional del "Pare Bo". Malauradament, m'agradaria trobar més a l'Església aquest missatge, aquest acolliment. Deu ser que miro més cap a Jesús i no tant cap a l'Església, que no tinc pas "problemes de fe". O deu ser que no en sé més...

M.J.H

FULL INFORMATIU

Aquesta lectura de Pau, ens situa en ple camí que estem fent amb Jesús aquesta quaresma. Ja som creació nova, digna de fer camí amb Jesús. Per seguir Jesús, per fer camí amb ell, potser hem canviat, fins i tot sense adonar-nos-en. Som unes persones noves, en la manera de pensar i d'actuar.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,17-21)

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

Ara escoltarem aquest Jesús amb qui fem camí. Formem amb les germanes i germans de la comunitat els deixebles que continuen la missió de Jesús: perdonant, ajudant amb el nostre exemple, la nostra generositat; som la persona nova, vestint una generositat renovada, lluint l'anell de la fraternitat i el calçat del seguidor de Jesús.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 15,1-3.11-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: “Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.” Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arreplegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors reflexionà dintre seu: “Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare

I se n'anà a trobar el seu pare. »Encara era lluny que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: “Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu.” Però el pare digué als criats: “Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem” I es posaren a celebrar-ho. »Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: “Ha tornat el teu germà. El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: “He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, El pare li contestà: “Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, ha tornat viu; i l'hem trobat.”»

Pregària eucarística

Et donem gràcies, Déu, per Jesús. Ell va posar la seva vida al servei de tots. Tu actuaves en Jesús, quan ell va obrir els ulls als cecs i la oïda els sords i proclamava l'alliberament dels oprimits. Ell és signe visible de la presència del teu regne aquí en la terra. Per això, Pare, ens unim a les veus de tots els pobles per cantar: **sant sant sant...**

Déu nostre, Pare i Mare de tots, amb predilecció pels més pobres, pels reduïts al silenci, pels que no senten paraules d'esperança, pels que caminen buscant llum, pels qui mai arribaran a ser reconeguts i apreciats, pels qui dubten fins i tot de Tu, però en Jesús et fas present en tota condició humana.

A tots ells, Jesús va entregar la seva vida per donar-los vida. En l'últim sopar amb els seus amics i amigues, seguidors i seguidores, els més íntims que tenia, va prendre pa i posant-se en les teves mans de Pare et donà gràcies, el feu bocins i els passà als seus, dient: **Preneu i mengeu-ne tots, que així és el meu cos entregat per vosaltres i tots els homes**

Després omplí una copa de vi, l'alçà donat-te gràcies i la passà, dient: **Preneu i beveu-ne tots, que aquest és el calze de la meva sang, vessada per vosaltres i per tots els homes. Feu això en recordança meva.**

Envia el teu Esperit enmig de nosaltres, l'Esperit que va conduï Jesús al desert i al riu Jordà. L'Esperit que l'animava per apostar per a la persona humana abans que la Llei....Que els seu esperit ens alliberi de les temptacions que volen apartar-nos del seu camí.

Tu et mostres, en Jesús, com un Déu de Misericòrdia, perquè nosaltres també siguem misericordiosos. Ajuda'ns a tenir confiança en la teva paraula i estiguem decidits a transformar la nostra vida cada dia.

Per Jesús, Tu Déu Pare i Mare, en la unitat de l'Esperit, reps tot honor i tota glòria per sempre. Amén

---

El mocador blanc

S'explica que un jove va donar un cop de porta a casa seva i sen va anar de males maneres, per a no tomar mai mes. Però passats uns anys, enyorava els seus, lot i treure's de sobre la idea d'un possible retorn. A voltes el frenava el pensament que seria mal rebut, a voltes no es veia en cor de retornar a una vida ordenada, ja que s'adonava de la seva feble voluntat per afrontar-la.

Va decidir-se a escriure als seus: els demanava perdó per tot el que havia succeït. No s'atrevia a tornar però el seu cor ferit ho necessitava. En la carta els deia que si ells, pares i germans, estaven disposats a acollir-lo, que pengessin un mocador blanc a l'arbre, despullat

(continua al darrera)